

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K napisom na bankovcih.

V drugih državah, kjer ni narodnostnih bojev so napisali v državljanskem umljivem jeziku stvar naravna in rešena za vselej brez vsakega ugovora. V Avstro-Ogerski je pa to drugače, in kdor bi te države ne poznal, bi krenil jako praktično pot, ko bi se omejil najprej samo na premišljevanje tega, kar so pojedine politične in narodne stranke izustile na pr. lanskega leta o napisih na denarnih papirjih, ki jih izdaje avstro-ogerska banka. Stvar, ki je sama na sebi jako malenkostna, ima vendar tako moč, da razkriva ne samo značaj pojedinih političnih strank in vlad, ampak tudi odnose ali razmere, v katerih žive narodi in se stavljajo pojedine stranke druga nasproti drugi. Izjave o napisih na bankovcih so veliko poučnejše in bolj pomenljive, nego pa pojasnila, katera bi nam hoteli dati o ustroji državnega življenja v našem cesarstvu, kateri si bodi narodni voditelj ali državnik. Namesto da torej zunanji publicisti poprašujejo pojedine načelnike političnih strank naše države, bi jim bilo naravnost svetovati, da proučujejo dotične razgovore, ki so se sukali o jezikih, v katerih bi odsej avstro-ogerska banka sestavljala tekste na svojih bankovcih. Mi poudarjamo to stran zatagadelj, ker utegnemo zavrniti celo veljavniše narodne tudi slovenske voditelje, kedar bi nas hoteli tolažiti z oportunistjo ali celo z veliko nado na boljšo bodočnost.

Ko so videli Madjari, da zlasti Čehi in Slovenci silijo odločno na narodno enakopravnost na bankovcih, torej v obsegu, za kateri bi se njim ne bilo treba brigati, začeli so takoj Čehom pretiti in so mahoma pozabili na prijaznost, ki so jim jo skazovali na narodno škodo češki voditelji. Žugati so začeli celo, da ustanove lastno banko za Ogersko. K temu mi bi opomnili, da je v resnici škoda, da takega žuganja ne izvrše dejstveno vsaj za deset let; potem bi v državnem zboru zastopana polovica prišla do onega prepričanja, s katerim bi pri drugem pogajanju — če ga bo še v obče treba — sama silila na ločitev in ustvaritev lastnih bank.

Nemški levičarji naše polovice — to se ra-

zume čisto samo po sebi — so popolnem zadovoljni, da se tostranskim nemškimi narodom ne dá tekst na bankovcih v zmislu ravnopravnosti. Saj s tem dobi podporo s koprnenjem zahtevana ustanova „državnega jezika“, če tudi samo za polovico države.

Čudniši je že vedenje Poljakov v tem oziru. Ko bi Poljaki dobili izredno poleg nemškega tudi tekst v svojem jeziku, bi mi razumeli, da se nečejo potegovati za druge Slované. Oni so se izgovarjali, češ, da njih književnost in narodnost svojo spoštujejo preveč, nego da bi se zadovoljili v kakem kotičku bankovcev tudi v poljskem jeziku. Še celo finančni minister pl. Dunajevski je rabil zadnjič poleg drugih bistveno tudi isti razlog, pritakniviši, da slovanski tekst je brez praktičnega pomena. Nečemo soditi, koliko je napotilo finančnega ministra poljsko rojaštvo do take neveljavne izjave; o poljskih voditeljih in državnozbornih zastopnikih — z redko izjemo — pa sodimo pravičnejše, če jim podtikamo, da oni celo sebi ne privoščijo v tem za nje malo da ne osamljenem slučaju narodne enakopravnosti jedino zaradi tega, da bi ne dobili tudi gališki Rusi teksta v svojem jeziku. Na drugi strani uživajo Poljaki deželno samoupravo v toliki meri, da se jim zdi potrebno celo samim nasvetovati si učenje v šoli tudi nemškega jezika. Njim torej glede na bankovce ne gre toliko za načelo ravnopravnosti, kajti njim velja ona ravnopravnost deželske osnove, na podstavi katere dovoljujejo sebi vse, številnišim in prvotnim Rusom pa ničesar.

Vsled tega trpe pa, kakor v drugih, tako tudi o tem slučaju ne samo gališki Rusi, ampak tudi vsi drugi Slovani, katerim se zdi potreba in primerno, da hodijo v državnem zboru s Poljaki skupno pot. Vidi se tudi iz tega primera, kako delajo Poljaki v zmislu in na korist madjarskega šovinizma, naposled pa v korist nemške in velikonemške politike.

Nasproti političnim prijateljem se ni moči z lehká izgovarjati, kjer ni pravih uzrokov in razlogov. Ko je češki poslanec dr. Trojan v dotičnem odseku državnega zbora stavil predlog, da se vsaj številke na bankovcih izpišejo v besede in sicer v

zmislu enakopravnosti tudi v slovanskih jezikih, in ko je ta predlog bil vsprejet s tem, da je ko- nečno pri enakosti glasov odločil odsekov predsednik dr. Rieger v zmislu Trojanovega predloga, začeli so takoj ropotati v madjarskem, nemškoliberalnem in tudi — poljskem taboru. Izgovori in strašila se ve da so brez podstave in celo šepasti; pa naposled mora obveljati volja, če ne razlogi, in sklicavali so se na to, da bi se pogajanje z Ogersko zakasnilo preveč, ko bi ostali pri Trojanovem predlogu. Veseli nas, da so Čehi in tudi slovenski zastopnik, dr. Poklukar, odločno pobijali razloge nasprotnikov ravnopravnosti na bankovcih. S Čehi in Slovenci se je ujema ob tej priliki tudi poljski poslanec Hausner. Ministru Dunajevskemu so utrjevali in naštevati skoro vse one važne razloge, katere je v posebnem članku navedel tudi „Sl. N.“ lanskega poletja. Pozabili so bili jedino na azijske, afrikske in divje narode, ki se branijo vsprejemati še kovan in dober sreberni denar, če niso po posebnih tradicijah poučeni in prepričani o njegovi veljavi. Dobro so jo pa zasolili, kazaje na to, da bankovci so vendar le papir omahljive vrednosti, in da tudi v prometnem oziru je potrebno, da more človek brati in spoznati v svojem jeziku veljavo ponujanega mu papirja. „Politik“ je ob tej priliki še posebe spominjala, da večjezična Švica tudi izdaje denar s tekstom jezikov vseh šviških narodnostij.

V velikem nasprotju so bile trditve, češ, da je mnogojezični tekst brez pomena in pa trditve, da bi se kljub temu pogajanje z Ogri zavleklo. Madjari bi vendar ne mogli se obotavljati, če je stvar zares brez posebnega interesa, kakor so trdili Poljaki in njih rojak minister Dunajevski. In Madjari, ki se toliko bahajo s svojim patrijotizmom v tem zaresnem času, bi se pač ne spodtikali in ne mogli spodtikati nad tako malenkostjo. Saj tudi njih veže zakon o narodni enakopravnosti od l. 1868, ko bi ga hoteli spolnovati, in nečastno je krivico madjarske vlade nasproti drugim narodnostim pospeševati in posredno odobravati. Sicer, kakor je bilo že mnogokrat poudarjeno, ima tostranska državna polovica

LISTEK.

Potopisne arabeske.

(Tretja serija.)

V.

Prepočasi Vam se pomičem proti Liburniji, kaj ne da, gospod urednik! Pa veste, zakaj? Da me prijatelj od tam doli izpod Babje Gore more dohajati s svojimi „mesečnimi pismi“, s katerimi je začel „capljati“ z menoj po polji Vaših „nenravnih“ podlistkov. Kakor je videti, — mož je že zopet opešal! Izvestno je preveč plesal ta predpust, ali ka-li?

Kar se mene dostaje, hočem se poboljšati ter pospešiti svoje korake.

To sem storil takoj v Gračišči. Ustavil sem se ondi namreč samo toliko, da sem stopil po ulicah gori in doli.

Mestece Gračišče, po laški Galegnana, stoji ob cesti mej Lindarom in Pičanom. Vzgrajeno je nalik vsem isterskim mestom, na vrhunci kamenitega hriba, ki se na severni strani udira navpično navzdol v globoko nižavo. Mestece, ki je bilo svoje dni utrjen tabor, opasano je še zdaj z visokim obzidjem, skozi katero so bili prvotno razni uhodi. Danes stoje še samo jedna vrata na večerni strani mestnega ob-

zidja. Pred njimi je nasajeno košato drevje, zakrivajoče sive ruševine z zelenim svojim vejevjem. Kakor večina ostalih mest po Istri, ima tudi Gračišče jako tesne in mračne ulice: hiša na hišo zidana, vsaka v drugi velikosti in obliki, brez vsakeršnega skupnega načrta. Posamične hiše so spojene z raznimi poprečki stoječimi prizidki, mostiči in balkoni. Po tleh je tlak iz kamenih plošč, katere pa so navzlic vsem udrtinam in špiljam trdneje uložene, kakor one pred Ljubljansko kazino, po katerih se hodi, kakor — sv. Peter po morji. . . Prebivalcev ima Gračišče dan danes kakih 1.800, zgolj Hrvatov, mej katere se je naselil tu in tam kak Lahon. —

Znamenita je ondi stara cerkva sv. Vida z visokim svojim zvonikom, stoječa na robu strme terase na severnem konci mesteca. Od ondot morete pregledati vso širno dioramo proti severu lžeče okolice. Tu doli pod Vami se razgrebajo rujavi holmi, obkroženi z globokimi jarugami. Na njihovih vrhah se blišče razne cerkve: Skopljak, Veli Štjonki, Golagorica, Krbune, Brdo. Ob njih zdolaj okrog po prisojnih obronkih zoreva imenitna vinska kapljica. Na desno se svet nagiblje polagoma navzdol k Čepiškem jezuru. Ob njem se razgrinja mračno lesovje. Onostran jezera pa se razteza ponosno kvišku stoječa Učka z valovitim svojim pobočjem, daleč tja

gori na sever. Na iztočni strani Gračišča, neposredno pod mestecem zeva globoka udrtna, razširjajoča se doli k planemu jezerskemu obrežju. In ondi na desno, na skrajnem konci polukrožne pokrajinske slike dviga se na zelenem, gozdnatem vrhunci sivi Pičan s smelim, nenavadno visokim zvonikom svojim.

Cesta z Gračišča v Pičan se vije v strmih ovinkih po hribu navzdol. Od tu zdolaj še le pokaže se Vam kaj veličastno za Vami gori na hribu stoječa Gračiška cerkva s šilastim svojim zvonikom. Nižje doli vsprejme Vas prozoren gnelčji gozd, skozi katerega dospejete v kratkem gori na svetlo planoto, pred temno obzidje Pičansko.

Tu rasejo pred velikimi vrati, skozi katere je uhod v mesto, štiri veličastne lačonije ali kopriviči. Največje mej temi košatovejnimi drevesi ima urezano v obsežno svoje deblo letnico 1774. Pod njim so razpostavljene kamenite klopi, na katerih se hladé o poletji Pičanski meščani.

Mesto Pičan, po laški Pédena, a po nemški Biben, vzgrajeno je na robu strmega hriba, dvigajočega se na večerni strani gore Rške doline. To je bilo nekoč glavno in imovito mesto vsega ondotnega okraja. O njegovi mogočnosti pričča debelo srednjeveško obzidje, s katerim je mesto opasano še danes.

na bankovnih svojo stran, na kateri sme tiskati tekst v jezikih katerih in kolikoterih si bodi. Resnica ostane se ve da samo to, da Madjari nečejo izvrševati ravnopravnosti narodom v obče in celo ne nasproti Hrvatom. Boje se, da bi ravnopravnost na bankovnih za našo polovico ne prisilila tudi Madjarov do jednake izvršbe.

Ker pa se dostaje „zaresnega“ časa in „nujnosti“, je razvidno iz mnogoterih slučajev, da velja samo nasproti Slovanom, kedar bi jim bilo doseči jednakopravnost. Da zamolčimo ob tej priliki vse drugo, so Madjari tisti, ki delajo v tem „nujnem“ času že zopet sitnosti, da ne pride tako naglo do ponovitve pogodbe.

Madjari so ravno te dni razglasili zopet nove in — nepričakovane terjatve nasproti naši polovici, terjatve, ki bi znašale, ko bi se vsprejele, do druge pogodbe vsaj kakih 16 ali še več milijonov.

Nasproti Madjarom, ki so napravili v 20 letih okolu 1500 milijonov ali še več državnega dolga in ki so v skrbeh, da pokrijejo svoj velik deficit, kljub temu, da jim pomaga vsa višja židovska financa, pač ni na mestu, da bi se uklanjali v vseh važnih zadevah s strani naše polovice.

Prav ima torej dr. Trojan, da v državnem zboru pride zopet s prostim predlogom na vrsto, in da prezre resolucijo, ki so jo v velikem odseku vsprejeli proti predlogu dr. Trojanovemu. Ako ne razumejo Madjari „nujnosti“ v zaresnih stvareh, je potreba, da se vsaj odločni zastopniki v državnem zboru skazejo in pokažejo, kje je zaresnost in pravi patriotizem. Ako je pogodba z Ogersko „eine Staatsnothwendigkeit“, pa mora vendar taka biti, da ne izgubi naša polovica vse politične in državno-gospodarske samostojnosti nasproti Madjarom, ki se bližajo neizogibno in naglo občemu polomu svojega globusa.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. marca.

Ogerska delegacija je v soboto jednoglasno dovolila kredit za oboroževanje. Govorilo je več govornikov, mej njimi tudi grof Julij Andrassy.

Hrvatskemu saboru je vlada predložila v soboto predlogi, da se saboru podaljša volilna doba na pet let in se veljava zakonu, s katerim so se odpravila porotna sodišča in nezavisnost sodcev, podaljša za tri leta. Sabor je odklonil po burnej debati predlog opozicije, da se predloži saboru formula, s katero je prisegel ban. Opozicija trdi, da prisega ni popolnem pravilna, ker se je vršila v madjarščini.

Pogajanja ogersko-hrvatske regnikolarne deputacije, ki so se že več let vlekla, so se razbila. Hrvatje neso hoteli Madjarom privoliti, kar so zahtevali v jezikovnem oziru. Seveda iz tega nikakor še ne smemo sklepati, da se hrvatska narodna stranka nazadnje ne bode udala Madjarom. Ves njen upor proti madjarskemu nasilstvu je pač le bolj navidezen. Bližajo se nove volitve za deželni zbor na Hrvatskem in tedaj bi opozicija lahko porabila prijenljivost narodne stranke v svojo korist. Zategadelj se je pa sedaj zdelo potrebno hrvatskim članom ogersko-hrvatske regnikolarne deputacije se

Pičan, kakor veste, bil je sedež biskupije Pentapolis, katero je ustanovil bojda sam Konstantin Veliki Prvi Pičanski škof, katerega je posvetil sv. Mohor, „apostol isterski“, bil je sv. Nicefor. Njegova desna roka shranjuje se še dan danes v Pičanski cerkvi v tako imenovanem oltarji „sv. moči“. Sv. Niceforu je nasledovala v Pičanu dolga vrsta škofov; odotni cerkveni zapisnik jih našteva 75. V Pičanski biskupiji se je božja služba opravljala v slovenskem jeziku, kateri je še zdaj po nekod v Istri bogoslužben jezik, na pr. v Kastvu in v neka terih cerkvah na Krškem otoku. Ondi je bila jako dobro razširjena glagolitica. O tem pričajo po Istri mnogi glagolitski napisi, na primer: v Kastvu, v Rukavci, v Klani, na Veprinci nad slavljeno Opatijo, v Lovranu, v Mošeniški Dragi, v Boljunu, Čepiću, Sušnjevici, Kožljaku ob Čepiškem jezeru in na mnogih drugih mestih po Istri in kvarnerskih otocih. Sploh je tu v Istri vse polno glagolitskih spomenikov, bodi si v javnih napisih, cerkvenih knjigah, urbarijih in letopisih ali v zasebnih oporokah in v starih obiteljskih pismih. Mnogo tega dragocenega gradiva iz narodne minolosti isterske rešil je v prejšnjem mojem pismu omenjeni gosp. Jakov Volčič, zbok česar so ga zavedni vrstniki imenovali „ljubimcem tužne Istre“.

V Pičanu sem se najprej poklonil veleč. gosp.

malo Madjarom po robu postavljati, ko bode pa voljen nov deželni zbor, se bodo pa začela znova pogajanja in Hrvatje bodo dovolili, kar bodo gospodje v Pešti hoteli.

Vnanje države.

Bolgarski ustaši iz Silistrije neso ušli čez Dunavo, ampak Dobrudžo. V Ruščuku je pa bila ustaja resnejša. Preteklo je mnogo krvi. Več vodij ustaje je ranjenih in zaprtih. Sedaj se je nekda vladnim četam že posrečilo napraviti red. V Silistriji sta razen polkovnega poveljnika Krestova pala še dva častnika in 16 vojakov. Ustaši se neso dosti ustavljali, ko so prišle vladne čete. Ustajo so bili nekda prouročili častniki, katere je vlada odstavila. Krestov sam sicer še ni bil odstavljen, a pretila mu je že vlada, da ga odstrani. V Ruščuku so se ustaje udeležili samo ženijski vojaki, peštvo in milice so pa hitro ukrotile ustajnike. Da se je posrečilo ustajo vladi tako hitro zatreti, temu je uzrok, ker je vlada nekda bila že poprej poizvedela, kaj se namerava. Mnogo oseb so zaprli v raznih bolgarskih mestih. Sicer se pa vladi še nikakor ni posrečilo zagotoviti si mir in red, kajti v več družih krajih je pa sedaj buknil ustanek. Oblastva so dobila dokaze, da so ustaši v raznih bolgarskih mestih bili v zvezi. Pred vsem so nameravali oklicati Cankova za regenta in slednji bi bil sestavil novo vlado. V bolgarskih vladnih krogih se govori, da je ustajo na skrivnem podkurila Rusija, ki je poslednji čas raznim revolucionarnim odborom v ta namen poslala nič manj kakor 3 milijone rubljev. Vlada hoče z ustajniki jako strogo postopati. Vojni minister je nekda ukazal, da se bolgarski častniki, ki so potegnili z ustaši, ustrelje. Ruski listi so z veseljem pozdravljali ustajo in jej želeli najboljšega uspeha. Sam „Journal de St. Petersburg“ je izrazil željo, da bi dogodki naredili konec anarhiji, ki že 18 mesecev traja v Bolgariji ter bi se napravil jednokrat red. — Vojaško sodišče je obsodilo 15 oseb mej njimi 9 častnikov na smrt, pet civilistov pa v petnajstletno ječo. Konzuli velevlavstij so pa svetovali, da naj se kazni precej ne izvrši da bodo obsojenci mogli prositi za pomilostenje.

Več bolgarskih dijakov je ruskemu generalu Ignatjevu izročilo ob obletnici Sanšefanske mirovne pogodbe adresno, v kateri se zahvaljujejo za osvobodjenje. Grof Ignatjev je izrazil svoje zadovoljstvo, da ga vsaj bolgarska mladina ni pozabila. Priporočal je Bolgarom potrpežljivost. Nikdar ne smejo pozabiti, da je njih narod v pet delov razkosan, in nikar naj ne verjamejo laži, da Rusija hoče Bolgarom vzeti samostojnost. — General Kaulbars se je izjavil proti dopisniku „Matina“, da so Rusi vedno Bolgarom svetovali, da naj potrpe. Čas bode že prišel, ko se bode ves narod uprl proti svojim zatiralcem. Do tega bode prišlo, če ne sedaj, pa čez 6 mesecev. Rusija zaradi Bolgarije ne bode začnjala vojne. Kadar se bodo Bolgari naveličali sedanjega položaja, bode že vedela Rusija, kaj jej je storiti. Vsekako bode gledala, da se izogne vojni. Bolgarije ne namerava narediti za rusko provincijo.

O vsprejemu bolgarske deputacije pri nemškem veleposlaniku v Carigradu, se poroča „Pol. Corr.“, da je pl. Radowitz poudarjal, da Nemčija nema nikakih interesov v Bolgariji. V interesu bolgarskega naroda pa on svetuje, da se Bolgari skušajo pobotati z Rusijo za vsako ceno. Če se bode regentstvo še nadalje ustavljalo, nastale bodo morda take zmešnjave, kakeršnih on ne želi bolgarskemu narodu. Opozarjal je nadalje veleposlanik deputacijo na nevarnosti, če se bolgarsko vprašanje kmalu ne reši. Podobni svet je dal deputaciji tudi francoski veleposlanik, pa tudi zastopniki družih vlastij so jej priporočali zmernost.

dekanu Starihi, porojenemu Črnomelcu. Čili stavec, visok, čestitljiv mož, z vedrim, ljudomilim obličjem, vsprejel me je kaj prijazno. Z ganljivo uljudnostjo me je spremil v cerkev, kjer mi je razkazoval vse njene znamenitosti.

Pičanska župna cerkev, h kateri pripadajo tri podružnice, posvečena je D. Mariji. Cerkev, obnovljena iz nekdanje katedralne cerkve l. 1771., stoji na južnim plati mestnega obzidja. Pred pročeljem je prostrana kamenita terasa, s katere se vidi ves južni predel Pičanske okolice. Znotraj je cerkva kaj lepo urejena. Pozna se jej takoj na prvi pogled nekdanja imenitnost njena. Zidana je sorazmerno v jasnem romanskem slogu. Goraj po oboku, kakor po doljenih stenah se vidijo še sledi prvotne njene ornamentike. Zlasti znamenit je cerkveni tlak, ki je sestavljen malone iz zgolj spomeniških plošč, katere pokrivajo rakev ondi pokopanih škofov Pičanskih. Te plošče so okrašene z raznovrstnimi napisi in — horrible dictu! — golimi nadgrobnimi podobami, nad katerimi bi se ježili „nepooljeni lasje“ kakemu nestrpežu slovenskemu. Mej temi ploščami se odlikuje posebno ona na levo pri vhodnih vratih, na kateri je kiparsko delo po tolikih letih ostalo še povse nepokvarjeno. Cerkva ima sedem oltarjev, vse iz pristnega marmorja. Na velikem oltarji je podobna sv. Nicefora, goraj omenjenega prvega škofa

Turški komisar Riza bej je svetoval bolgarskemu regentstvu, da se pokliče kak Rus za vojnega ministra. Vse stranke naj se skušajo sporazumeti. Sestavijo naj skupen program in si prizadevajo pridobiti naklonjenost Rusije.

V angleške spodnje zbornice izjavil je državni podtajnik Fergusson, da je ustaja v Ruščuku in Silistriji popolnem zatrta. Prouročili so jo tuji agitatorji in bolgarski beguni. V Ruščuku je prebivalstvo samo pomagalo vernim četam, da se zatre ustanek. Ustaje se je udeležil le majhen del vojakov. Drugod v Bolgariji se ni nijer motil mir.

Promet mej Turčijo in Črnogorci je baje popolnem ustavljen. Turško prebivalstvo v Albaniji je jako nevoljno na Črnogorce, ki se oborožujejo. Da ne pride do kakega boja mej Črnogorci in Albanci, prepovedal je Gusinski paša Črnogorcem prihod v Albanijo, Albancem pa vsak promet s Črnogoro. Paša si prizadeva napraviti zvezo mej vsemi albanskimi rodovi, da bi skupno se branili proti Črnogorci, ko bi začela boj. V Črnogorci se pa ponavljajo prepri mej pravoslavni in mohamedanci, če je verjeti nemškim listom. V Podgorici bil je mej njimi krvav boj, ter jih je na obeh straneh več ranjenih. Kakor se govori, bodo se mohamedanci iz Podgorice izselili, ker se ne morejo z družimi prebivalci sporazumeti.

Srbska vojska se ne bode reorganizovala po Horvatovičevem načrtu, kajti vojaška komisija, ki je bila sklicana v Beligrad, je spoznala, da je neizvedljiv. Zaradi nemirov v Bolgariji je vlada sklenila dobro zavarovati mejo in se bodo zategadelj sklicali rezervisti.

Mej srbsko vojsko se nekda širi Rusiji prijazen duh. Vlada je zategadelj že v strahu, kajti boji se kakega prevrata.

Rusija bode povisala carino na železo. Nemci so zaradi tega jako nevoljni, kajti izvažali so največ železa v Rusijo, pa tudi Angležem bode povislanje carine na železo mnogo škodovalo. Nemška vlada se baje jako prizadeva, da bi Rusijo odvrnila od tega sklepa, toda najbrž zaman. Pristanišče v Odesi nameravajo razširiti in popraviti. Nadejajo se, da se bode potem mnogo blaga zvozilo v Odeso, ki se sedaj skozi Trut in čez Reko uvaža v Rusijo. „Temps“, ki je navadno dobro poučen o namerah francoske vlade, zanikava poročila raznih listov, da Francija želi z Rusijo in Italijo skleniti zvezo. Francozi žele miru, zategadelj o ofenzivni zvezi niti govora ni, pa tudi defenzivne zveze ne iščejo, dasi so jim dragi izrazi simpatij. Če Rusija pove, kaj more Francija v vojni od nje pričakovati, potem še ne vemo, kako uslugo zato hoče od Francije. Francija najbolje stori, če se na nobenega ne zanaša, ampak samo na lastne sile. „National“ tudi nema nobenega zaupanja v zvezo z Rusijo.

Ker v Berlinu spoznavajo, da se v bodočej nemško-francoske vojni ne morejo zanašati na Rusijo, ponehavajo izzivati Francoze. Mogoče je celo, da se v kratkem odnošaji mej Nemčijo in Francijo jako zboljšajo. Danes pride Lesseps z važno misijo v Berlin, katere posledice se bodo, kakor se govori, kmalu pokazale. Hkriatu bode pa pri nesel francoskemu veleposlaniku veliki križ častne legije. Mogoče je pa tudi, da se Nemčija nalašč Francozom prijaznejšo kaže, da se dobro za vojno pripravi. V Alzaciji in Loreni delajo se nekda jako pridno razne vojne priprave.

V danske spodnje zbornice izjavil se je pomorski minister Ravn, da velevlavstij dobro vedo, da bode Danska popolnem neutralna, ko bi se začela vojna mej evropskimi velevlavstmi. Poročila raznih listov, ki so trdili, da bode Danska pomagala jedne ali druge velevlavstij, so neosnovana.

Dalje v prilogi.

Pičanskega. In oltarji na desno stoji še nekdanji škofov prestol, v spomin dvanajststoletnega veličaja biskupije Pičanske.

Druga, poleg cerkve vidna znamenitost v pravem pomenu besede je — Pičanski zvonik. Ta velikan se Vam dviga na sredini prvotno že pretesnega trga kaj oblastno po konci, visoko iznad zgradb vsega mesta. To Vam je, rekel bi, kamenit kličaj Pičanskim potomcem: kaj pa je tebe treba bilo! Ne rečem, da zvonik ni lep! Narobe! Zvonik je prelep za — Pičan! In pa — previsok je: dve tretjini sedanje njegove visokosti bi zadoščevali povečevati bedo Pičanskih razvalin! Pri pogledu tega Golijata sredi podrtih koč polotilo se me je isto otožno čuvstvo, kakor pri občudovanji veličastne — Djakovske cerkve, poleg bornih, s slamo kritih bajt! In kakor sem rekel: jedini prostor, kar so ga imeli brižni Pičanci na sredi tesnega svojega mesta, požrl jim je zdaj ta ošabni nebodi-ga-treba, ki bi imel mesta dovolj, recimo, gori ob južnem obzidji pred cerkveno teraso! Pa veste, koliko je stal ta Pičanski zvonik? Nič manje, nego 17.000 gld. No, pa so ga tudi zidali celih — 85 let! Vzgrajen je res prekrasno — pristen posnetek sv. Markovega zvonika v Benetkah! In lepo ga je videti z daljave, zlasti od zdolaj iz Raške doline! Z njegovih lin se Vam razgrinja prediven razgled po širnem okrožji

Dopisi.

Iz celovške okolice 4. marca. [Izv. dop.] Volitve državnega poslanca v velikovsko-celovškem okraju, ki se bo vršila 14. t. m., se Slovenci gotovo udeležili ne bodo. Zato se našim nasprotnikom, ki so se začetkoma precej bali slovensko-konservativnega kandidata, ni treba več tako silno truditi in agitovati. Tudi pri volitvah volilnih mož so, kakor se sliši, prodri s vsemi svojimi kandidati, ker so naši večinoma doma ostali. Koroški Slovenci popustijo za sedaj volilni boj, ker se jih že vendar jedenkrat mora polastiti nevolja, videčih, da njihove težnje in njihova pravična zahtevanja „od zgoraj“ popolnem prezirajo in jim njihovega vstrajnega vodjo sumničijo, malo ko ne preganjajo, akoravno je vselej in z vsemi svojimi močmi sedanjjo vlado podpiral. O tužna slovenska Koroška! Prav popeva slovenski pesnik:

Rod slovanški je pobožen,
On brez žolca je golob;

Opomnja uredništva: Rekli smo že in zopet ponavljamo, da je pasivnost koroških Slovencev jako kvarna. V pasivnosti ne kaže se narodna zavest, niti energija, ampak gola resignacija, popustljivost. Da Korošci neso „golobje brez žolca“, da imajo nekoliko sokolove drznosti, bilo bi kmalu drugače. Vsak si svojo srečo sam kuje in v tem oziru naj bi bili istrski Hrvatje in Slovenci Korošcem v zgled.

Iz Pulje 3. marca. („Prevzvišeni“, kakeršen ne bi smel biti.) Že zopet! začudili se bodo čestiti bralci. Da, že zopet! „Prevzvišeni“ v Poreči sili nas neprestano, da se ga moramo spominjati, da ne moremo, če bi tudi hoteli, molčati o njem, ako nečemo zatajiti svobodnih, jednake pravice za vse zahtevajočih humanih načel, ako nečemo zatajiti najidejalnejše ljubezni, cvetoče v srci človeškem, — ljubezni do rodu svojega; ako nečemo zatajiti samih sebe. Žalostno je, neverjetno, da moramo braniti humana načela proti možu, ki bi mu bila že vsled vzvišenega njegovega poklica sveta dolžnost, da naučeno oznanja blage nauke krščanske ljubezni. Skrben, dobrohoten pastir naj bi bil ovčicam svojim, žarke milosti svoje naj bi delil na vse strani enakomerno, ne poznajoč razločka stanu in narodnosti; oče, dobrotnik naj bi bil vsem podložnim svojim; čuteče srce naj bi bilo odprto vsekdar in za vsacega. Tacega bi si želeli. Bogu bodi potoženo, da je drugačen, zelo drugačen. Katoliška naša vera je zgolj ljubezen, resnica in pravica, a on, svečenik te vere, ne čuti ljubezni, neče slišati resnice, ne pozna pravice.

Zadeva, ki nam je na mislih, je že malo zastarela in posneli smo jo iz „Naše Sloge“. Ker pa je prekarakteristična za našega „prevzvišenega“, obesiti jo moramo nekoliko nižje, da si jo bode lahko vsakdo ogledal od blizu in potem sodil.

Vsebinsko dopisa „Naši Slogi“, datiranega iz Porečine, hočemo povedati na kratko.

Lahon gre k škofu župnika tožit, — obrekovat, bi mi rekli. Presvetli ga poslušaj, kakor aposterskega poluotoka in preko njegovih istočnih bregov na sinje morje . . .

Mesto Pičan, kakor sem Vam že zgoraj namignol, podobno je bolj razvalini, nego kakšnemu mestu. Razven župniške cerkve in šole, nimate ga tu poslopja, iz katerega bi Vas ne pozdravljala beda in siromaštvo njegovih prebivalcev. Mnogo trdnih nekdanjih zgradb se je porušilo, kakor debelo mestno obzidje, po katerem zdaj raste trava in trnje . . . No, stari naš Pičan pa Vam je svoje dni prebil tudi dosti nadlog! Napadali so ga v teku stoletij razni sovražniki: Uskoki, Turki, Benečani in morski tolrovaji itd. Navzlic tem nezgodam ima Pičan še danes ipak čez 2.200 prebivalcev.

Okolica Pičanska Vam je jako lepa! Na zapadni in severni strani mesta širi se mlado gneljče, dočim mu na južni plati, po prisojnem hribu, okrog po slikovitih gredinah rastejo oljke, smokve, breskve, marilice in mandelji. Mej njimi pa se vijejo po latnikih bujne brajde, na katerih zoreva sladko, nekoč jako sloveče vino Pičansko.

Sedeč ondi na terasi mej rumenolistnim trsjem, presanjaril sem blažen jesensk večer, zroč zavzet doli na Čepiško jezero, nad katerim je večerni somrak razpenjal vijoletno svojo kopreno.

Prostoslav Kretanov.

stola. Lahon se v svojih nadah ni varal: od istega časa začel je škof župnika mučiti, preganjati ga iz vsega svojega srca, pretiti mu in to samo zato, ker neče trobiti v italijanski rog. Glas o teh dogodkih je neizmerno razburil prebivalstvo, ki iskreno ljubi župnika svojega. Vznemirjeno ljudstvo izbere osem mož, ki naj gredo k biskupu, da opravičijo župnika proti obrekovalcem in lažajvcem. Deputacija se predstavi uljudno in ponižno, ter ga lepo pozdravi v hrvaškem jeziku. Biskup pa govorniku kar najedenkrat in osorno prestriže besedo, rekoč: „Non sapete parlar italiano?“ in meri može od pet do glave, kakor da bi bili „kaka [strašila]“. Može se spogledajo drug drugega, ne vedoč, kaj bi storili. Slednjič se jeden odloči in jame govoriti italijanski. Na to zakriči „prevzvišeni“ kakor besen: „Vi držite z Vašim župnikom, vi ste od njega poslani, jaz imam priče; pojte, pojte, odpuščeniste!“ . . . in tako se izmakne izpred njih, ne da bi jih pozdravil, pusteč jih na cedilo.

Može so ostali tužni, okameneli, in odšli so, vprašujoč se: „Je li to pastir kristjanski? Najzadnji ovčar, najprosteji „ščavo“ ne bi nas tako vsprejel in odpustil!“

Tako „Naša Sloga.“

Daljnegaj komentara sicer ni treba, ker nam ta dogodek predobro razsvetljuje neznosne razmere po Istri. Dodati pa vendar hočem par opazek.

Škof Poreški je povsem originalen mož, kar stori, vse je originalno. Nič mu ni žal — še nekako ponosen na to — da ne razume jezika onih, katerih učitelj bi moral biti; nič ga ne peče, da vsled tega ne more vestno izvrševati svetega svojega poklica; manj ko je prijubljen pri večini prebivalcev svoje škofije, tem zadovoljniji je. Originalen je način, kako vsprejema one, ki hodijo k njemu iskat pomoči in pravice, ako ti prosilci slučajno neso — Italijani; a najoriginalnejši je pa vsekako: da škof graja župljane, ker ljubijo svojega župnika. Kaj tacega se ne sliši nikjer drugje na svetu. Povsod drugod se pohvalno omenja takih razmer mej župnikom in župljani, v čast so onemu in tem. Pri nas seveda mora biti vse drugače, nego je drugod; neka specijalnost smo mi v avstrijskeje monarhiji.

Prevzvišeni pa naj pomisli, da zna priti čas, ko mu ne bo treba klicati: „pojte, pojte, odpuščeniste!“ — ker nobenega več blizu ne bo. Rod slovanški si bo že vedel pomagati. „Svaka sila do vremena.“ C—t—t.

Iz Beljaške okolice 4. marca. (Državnozborska volitev. — Krajna imena.) Naši Nemci nimajo samo domačih novin na Koroškem, ampak porabljajo za svoje agitacije poleg Graške tetke zlasti tudi Dunajske židovske novine. Znano vam je, kako so se oglašali v dolgih strašilnih dopisih o zahtevah nemškega škofa, dokler ga neso dobili. Taktiko imajo zares previdno; spuste se takoj na delo in tako rekoč na lov, hitro ko izvedo, da bo potreba kakih sprememb. Tako so pisarili o eventualni državnozborni volitvi, še predno jim je bilo gotovo znano, ali se eksminister baron Pino resnično odpove poslanstvu. Tudi so imeli že pred odpovedjo svoje može, mej katerimi bi jim bilo izbrati kandidata za izpraznjeno mesto. Ko so pa videli črno na belem, da se je bar. Pino odpovedal, začeli so od dne do dne pošiljati telegrame in pojasnjujoče dopise o glasovih, kateri so jim gotovi za lastnega nacionalno liberalnega kandidata. Vender se neso še širokoustili, dokler neso izvedeli zatrdno, da se Slovenci ta pot nečejo udeležiti volitve.

Še le proglašena pasivnost od slovenske strani jim je podelila pravo moč, s katero so se lotili dela tudi mej Slovenci, in že z veseljem poročajo, da imajo večino glasov na svoji strani zagotovljenih. To veselje kaže pa, da so storili Slovenci Nemcem veliko ljubav, katere nikakor ne zaslužijo. Naj bodo razmere mej nami kakeršne si bodi, mi ne odobravamo, koraka naših odločujočih rodoljubov, kajti stališče za pasivnost ni na pravem mestu, tudi kedar se nam ni nadejati zmag. Ravno kjer je narod pod tujim uplivom in neprobujen, kakor pri nas na Koroškem, nam je porabiti vsako priliko, da stopi v dejansko borbo, da se z borbo zavé pomena javnega in konečno narodnega, doslej toliko žalostnega našega življenja.

Vsa slovenska politika je doslej taka, da ima največje zasluge ne v določenih uspehih, ampak v probudi naroda in pa v tem, da izvedo polagoma o našem življenju in gibanju. Mi slovenskim poslan-

cem, katere pošilja narod v državni zbor ali pa v deželne zборе s slovenskimi manjšinami, ne zamerimo toliko, da nam ne prinašajo od leta do leta zaželjenega in po pravici zahtevanega sadu, ampak se hudujemo nad njimi, če preveč ali celo popolnem molče, namesto da bi se oglašali in dejanski popisovali slovenske razmere. Kdor molči, se pri nas najbolj pregreši, in tako je tudi največja napaka, ne udeležiti se volitev tam, kjer imamo pravico za to, bodisi tudi da imamo prav malo glasov na svoji strani. Veliko je pridobljeno, če napredujemo od volitve do volitve, in na Koroškem bi bilo celo koristno, ko bi bile volitve v razne zbornice v veliko krajših obrokih, nego so določene po sedanjem redu. Volitev državnega poslanca je prišla po kratki dobi za koroške Slovence nepričakovano, in te se je bilo torej treba udeležiti vsled razlogov, katere smo tu izrazili, in katerih nam ne more pobiti noben premisslajoč politik, ki želi narodu slovenskemu boljše bodočnosti.

Nasprotnikom slovenskega naroda na Koroškem ni možno v sedanji dobi bolj ustreti, nego s tem, da ne damo glasu od sebe; kajti potem se kažejo oni v ovčji koži, nedolžni, ki ne kalijo miru, in s katerim mirom smo tudi mi Slovenci sami zadovoljni. Mi dobro poštujemo težave, v katerih tičimo neprestano; ali nasprotniku vendar ne moremo na lastno škodo olajševati zmag mej našim narodom samim. Zato je obžalovati pasivnost ob tej priliki.

Kakor je slišati, so se naše politične gosposke že preskrbele z materijalom krajnih imen za prihodnje popisovanje. Iz milosti hočejo tu pa tam dodati pomemčnim krajnim imenom na slovenski zemlji tudi slovensko ime. Da bi pa izročili samo slovenska imena o naših krajih, tega še namerjajo ne. Torej hočejo pri bodočem popisovanju našo deželo svetu pokazati v popolno nemški podobi. Tako hočejo sbežati ministerstvu notranjih del; po nemških imenih se bo ravnalo tudi skupno vojno ministerstvo in vojaški geografski zavod postavi nemška imena namesto slovenskih za slovenske del naše pokrajine. Če je to v državnem in vojnem interesu, naj razsodi vojaški zato poklicani drugi. Kar se dostaje pa prelomljenja narodne enakopravnosti za ta del, prosimo pa državne poslance drugih slovenskih dežel, naj storijo vendar svojo narodno dolžnost ter naj zahtevajo določnih pojasnil od ministerstva notranjih del in naj mu s svoje strani pripravijo popolne snovi o pravih slovenskih krajnih imenih in drugih naših težnjah. Če ne moremo dobiti sami za 120.000 Slovencev niti jednega zastopnika za državni zbor, naj pa drugi slovenski poslanci povedo, da še živimo in hočemo živeti na podstavi narodne enakopravnosti.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Sobotno (52.) številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi uvodnega članka z naslovom! „K zadnjemu ukazu c. kr. deželnega šolskega sveta kranjskega.“, v katerem smo kritikovali, oziroma kritikovati začeli deželnega šolskega sveta ukaz ob obligatnem pouku nemščine na trirazrednicah. Proti tej konfiskaciji uložili bomo ugovor. Današnjeje številki dali smo dve strani priloge. — Glede rečenega sklepa poslal nam je danes član deželnega šolskega sveta nastopni dopis: „Sklep kranjskega deželnega šolskega sveta od leta 1885, ki se bode še le s šolskim letom 1887/88 izvrševal, se glasi: Na vseh slovenskih ljudskih šolah na Kranjskem je slovenski jezik učni jezik za vse predmete v vseh razredih od 1. do zadnjega šolskega leta. Nemščina je učni predmet na trirazrednicah in višjerazrednih šolah, toda še le od 3. šolskega leta naprej. Dozdaj nemščina ni samo obligatna malone na vseh trirazrednih in brez izjeme na vseh četerorazrednih šolah na deželi in sicer od 1. šolskega leta začeni, temveč so se v višjih razredih celo nekateri predmeti poučevali v nemškem jeziku, torej te šole neso bile slovenske, ampak utrakvistične. Pri svojem sklepu ravnal se je deželni šolski svet po željah in nasvetih krajnih in okrajnih šolskih svetov dotičnih trirazrednic in višjerazrednih šol.“ V oigled sobotni konfiskaciji nam naši čitatelji ne bodo v zlo šteli, ako o tem kočljivem predmetu danes molčimo.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 8. dan marca 1887 leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Obljube meščanov.

III. Vodovodnega odseka poročilo o stanju priprav gledé mestnega vodovoda in nasvet, da je razpisati konkurs za napravo dveh alternativnih podrobnih načrtov. IV. Personalnega in pravnega odseka poročilo o Mühlsteinovem legatu in c. kr. deželne vlade dopisu z 2. dne maja 1886 št. 4260. V. Finančnega odseka poročilo o brezuspešni dražbi mestne parcele št. 99/6 v katastralni občini Gradišče. VI. Stavbinskega odseka poročilo o stavbinski črti dveh novih hiš na Vrtačah. VII. Šolskega odseka poročilo o c. kr. velike realke in ž njo zvezane modelirske šole računu pro 1886. — Tajna seja.

— (Iz Celovca) se nam piše: „Novo imenovani krški škof dr. Josip Kahn bo po sedanjih dispozicijah 19. t. m. marca v Solnogradu posvečen in že 25. t. m. stalno svoj prestol zasedel. Dr. Kahn ne pozna sicer nič slovenskega, ali zadnji „Mir“ poroča o njem, da je Slovencem pravičen in iz gotovega vira se zna, da je kot vodja dijaškega sementišča „Augustineum“ uvedel slovenščino kot predmet za Slovence, ki so se oglašali v njegovem zavodu in tudi za one, ki so hoteli privaditi se slovenskemu jeziku.“ Drago nam bode, ako se bode pokazalo, da dopisnikova sodba ni preoptimistična.

— (Osobne vesti.) Deželne sodnije svetnik gosp. Josip Martinak premeščen je od krožnega sodišča v Rudolfovem k deželni sodnji v Ljubljani. — Svetniški tajnik g. Fran Tomšič imenovan je deželne sodnije svetnikom v Ljubljani. Načelnik pomožnih uradov v Ljubljani, gosp. Ignacij Breschar, imenovan je ravnateljem pomožnih uradov v Gradcu.

— (Čudna pomota.) Iz Trsta pisalo se nam je dne 5. t. m., da so dne 4. t. m. na Openski cesti narodnjaka D. našli na pol živega, da so ga prenesli v bolnico, kjer je v soboto umrl. Včeraj došel nam je istega narodnjaka „parte“. Na svoje veliko začudenje pa smo danes videli g. D. po ulicah Ljubljanskih šetajočega. Kdo je prouzročil to pomoto, mistifikacijo ali ku-li?

— (Za Erjavčev spomenik in ustanovo) nabranih je dostaj po zadnjem izkazu 1194 gl. 68 $\frac{1}{2}$ kr., posebej pa še 500 gl., katere je darovala družba sv. Mohora.

— (Slovensko gledališče.) Dramatično društvo praznovalo je s svojo včerajšnjo 325. predstavo v čitalnični dvorani dvajsetletnico svojega obstanka. Gosp. Borštnik je v svojem prologu prav pristno in jedernato risal, kako je nastalo in kako je napredovalo društvo in s skromnimi silami tekmovalo celo z nemškimi glumaci. Po prologu predstavljaj se je v drugič igrokaz „Gringoire“ in sicer še bolje, nego prvokrat. Vse uloge izvajale so se izborni, posebno pa se je odlikoval g. Borštnik ter igral s pravim umetniškim ognjem. Glede „Gringoira“ opažali bi samo to, da bi morda ugajal malce hitreji tempo. — Druga točka bila je preprijetna Zajčeva opereta „Mesečnica“, v kateri so gospa Gerbičeva, gospodičina Daneševa in Mat. Nigrinova, in gg. Slavko in Brak s pravilno živahno igro in izbornim petjem napravili prav izreden efekt. — Navzoče občinstvo je tudi za to repriso odlikovalo vse predstavljalce z izzivanjem, gospo Gerbičevo in gospodičino Daneševu pa še posebe s krasnima šopkoma. Obisk je bil jako mnogobrojen, tolik, da celo dame, prekasno došle, neso dobile več prostora. Predstava bila je vseskozi dostojna dvajsetletnici društvenega obstanka in če pojde tako naprej, bode petindvajsetletnica gotovo že uprav sijajna.

— (Zabavni večer) pisateljskega podpornega društva v soboto sicer ni bil tako mnogobrojno obiskovan kakor navadno, — ob enem je namreč imel „Sokol“ svoj zabavni večer v steklenem salonu — a bil je jako živahen. Predsedoval je gosp. dr. Gregorič Vinko, ter opravljal prav kratkočasno in spretno svoj posel; čital pa je g. Svetek Anton, ter nadaljeval svoje jako zanimive „Spomine na bosensko okupacijo.“ Čitanje bilo je vsprejeto z veliko pohvalo. — Pri tem večeru se je nasvetovalo, da naj pisateljsko podporno društvo tudi nekaj stori za „Narodni Dom“ in vsprejelo se je v principu, da se priredi ob adventu t. l. — ker je zdaj že prekasno — čitanja na korist društvu „Narodni dom.“ Dalje se je sklenilo še tega meseca (dne 25. marca ob 11. uri) prirediti o Ljubljancu, pokojnem profesorju Franu Erjavci v Ljubljanski čitalnici čitanje proti ustopnini na korist „Erjavčevi ustanovi.“ Čital bode g. prof. Fr. Levec, kar se že zdaj naznanja čestitemu občinstvu. — Bodoči zabavni večer bode v soboto, dne 12. t. m.;

predsedoval bode g. dr. Hudnik Matija, g. Svetek Anton pa bode nadaljeval svoje „Spomine na bosensko okupacijo.“

— („Ljubljanski pohajkovelec“) nam piše: O „Bauerballu“ ste že parkrat pisali, a dovolite tudi meni par besed. Prišlo mi je namreč na uho, da se je pri tem plesu, namenjenem v dobrodelen namen, prav nesramno računilo, da se je denar takorekoč proč metal. Vsi troški „Bauerballa“ znašajo nekda nad 1100 gl. in samo jeden obrtnik zaračunal je baje 870 gl. Ker nikakor ne gre, da se Ljubljanskega milosrdnega občinstva darežljivost na tak način zlorablja, bi bila pač dolžnost dotičnega odbora, da objavi vse račune. Videli bomo potem, na kateri strani je „blamaža“ in kdo je imel od tega plesa največ dobička, ali pogoreli nemški glumaci, ali pa kdo drugi, videli pa tudi, kako se pri takozvanih dobrodelnih prilikah s tujimi novci ravna. Torej na dan z računom!

— (Občni zbor kranjskega obrtnega društva) vršil se je včeraj ob navzočnosti mnogo članov in nekoliko gostov. Predsedoval je načelnik g. mestni odbornik A. Klein. Ko si je neki član, kakor že poprej jedenkrat na občno veselost v mestnem zboru, dal duška s tem, da je predlagal, naj se odstrani „Slov. Naroda“ poročevalce, ker ni obrtnik, kar je vzbudilo mnogo smeha, naglašal je predsednik gosp. Klein, da bi smeli ravno poročevalcu „Slov. Naroda“ biti hvaležni, da se jedini udeležuje društvenih obravnav in tako v sporazumljenji z glavnim uredništvom le koristi obrtnega društva interesom, torej obrtnikom samim. Dotični gospod je potem svoja očala še malo nižje povsesil, kajti nihče ni pritrdil njegovim že več nego kitajskim nazorom o javnem zborovanju. Predsednik g. Klein potem osvetljuje društveno delovanje, poudarjajoč, da je društvo „svojimi prošnjami pri državi in deželnem odboru, oziroma zboru vendar dokaj doseglo. V kaznilnici na Gradu odpravilo se je obrtno delo, kakor tudi v prisilni delavnici za posamične stroke. Res je, da se namerava razširiti prisilna delavnica, toda ako se bodo zidale prisilne delavnice na Koroškem, Tirolskem in na Dolenjem Avstrijskem, smelo bi se misliti, da se kranjska prisilna delavnica razširila ne bode. Za to, kar se je doseglo, treba biti hvaležnim in gledati v prvi vrsti na to, da obrtniki delajo za svoj stan, da delajo, ker imajo malo prijateljev, z združenimi močmi. — Gospod Regali s poročilom nikakor ni zadovoljen. Da se je nekaj storilo, to je res in zato gre hvala predsedniku Kleinu in tajniku Kuncu. Škoda se je odvrgla od posamičnih, ker se posamična dela več ne prevzamejo, v velikem pa je mnogo več škode. Koliko se dela za bolnico mizararskih del, na škodo kakor pravi Regali, najbolj zapuščenemu mizarškemu stanu. Obrtno društvo naj bi napravilo še jedno ulogo, da se deželni odbor odloči, da bi se tudi dela za dobrodelne zavode ne izvrševale v prisilni delavnici. Načelnica usmiljenih sester baje vsa dela v Gradec pošilja in tako odhaja na tisoče zaslužka obrtnikom Ljubljanskim. V deželnem zboru sede po besedah Regalijevih samo možje, ki nimajo src za obrtnike, kajti povabili so samo čevljarje in krojače, drugih pa ne, posebno zatiranih mizarjev ne! — Tajnik gosp. Kunc opomni, da je obrtno društvo le veliko doseglo, in da je odbor, oziroma predsedništvo delovalo z velikim naporom. Ali ni pač nič vredno, da se je odpravilo delo kaznjencev na Gradu? Ni bilo prijetno pričeti napor proti delom v kaznilnicah, a vendar se je posrečilo, da je bilo delovanje obrtnega društva odseka povoljno, kolikor je bilo le mogoče. Da se je vsaj toliko zgodilo, zato gre v prvi vrsti zahvala uredništvu „Slovenskega Naroda“. To je jedini list, kateri je v jedno mer pospeševal koristi obrtnega stanu in to za časa, ko noben v Kranjski izhajajoč list ni hotel zagovarjati interesov obrtnega stanu, nego so bili vsi, če ne nasprotni, kar je zlasti naglašati o listu, ki se imenuje kmetijski, obrtni in narodni, vsaj popolnem mrzli za obrtne zadeve. „Slovenski Narod“ bil je jedini list, ki je imel svoje predale zmirom odprte za težnje obrtnije in njemu predlaga govornik gorko zahvalo. Zbor z vsklikom pritrdi. Ko se je vsprejel predlog g. Regalija, vrše se volitve. Izvoljeni so po vskliku nastopni gospodje: predsednikom mestni odbornik Anton Klein, namestnikom Filip Zupančič, tajnikom Kunc, blagajnikom Žitnik. V odbor gg: Föderl, Škerbinc, Regali, Feliks Toman, Čarnernik, Krimer, Dežman, Žagar, Petrin, Widmayer in Lasetzky. Pri posamičnih točkah pritožuje se knjigovezec g. Novak, koliko škode napravlja „Ka-

toliška bukvarna“ knjigovezom s svojim razpošiljanjem molitvenih bukvic po deželi, ker je prodajajo vsi duhovniki, in ker prodajalci povsod trdijo, da so le iz „Katoliške bukvarne“ izišle molitvene bukvice prave, druge pa Antikristove in vendar Gerber, Nižman in Giontini prodajajo iste knjige katoliške vsebine. Prej se je v jednom meseci prodalo toliko molitvenih knjig, ko sedaj celo leto. Tudi knjigovezec g. Dežman toži v enakem zmislu. Predsednik gospod Klein opomni, da je za obrtnike pač žalostno, kar se pripoveduje, — a brani se „Katoliški bukvarni“ tega ne more. — Gosp. Kunc pravi, da tukajšnji prodajalec narejene obleke g. Neuman ni prej delal obleke po meri. Odkar je nova obrtna postava, je ministerstvo ulogo Dunajskih konfekcionarjev rešilo tako, da imajo pravico tudi po meri delati, tedaj je po novi obrtni postavi slabše, nego je bil prej. Neuman zasluži vsako leto kakih 20.000 gl. a živi le on sam tu, drugi denarji grede vsi iz dežele. Isto tako je z nekim vojaškim krojačem, ki dela z vojaki za civilne ljudi. Predsednik g. Klein misli, da bi za druge, ko bi bile ustanovljene v tej zadevi mnogo koristile. Regali pa pravi, naj bi se poslala iz vseh dežel prošnja do državnega zbora, da naj obrtna postava jenja. Zadruga so za nič, le plačil bi bilo za nje, skrbi se pa le za pomočnike, za mojstre nič. Sploh pa obrtne postave še na rotovži ne umeje dotični referent, kakor je njemu sam rekel. Le obrtni inšpektorji po njej dobro žive ob malih plačah. Zadruga se ne bodo ustanovile, dokler se ne bodo obrtniki s policiji gonili na rotovž. — Gosp. Dežman pravi, da je postavljen prihodnjih dopolnitelj volitvan in nasvetoval, ker nekateri sedanjih obrtnikov-odbornikov ne vsprejme nove volitve, da bi se postavila za kandidata gg. Kunc in Regali. G. Kunc pravi, da za zdaj ne vsprejme, je še čas za to. Tudi g. Regali pravi, da kandidature ne vsprejme, pri tej priliki pa je ometaval mestni zbor in nekatere odbornike s tako neolikanimi izrazi, da se kaj takega pač ne sliši v količkaj olikani družbi in da mu je menda v tem oziru v celi Ljubljani kos le — Regali sam. Nasvetoval je, da naj obrtniki ustanove svoj lastni volilni odbor, v čitalnico k shodu on ne pojde. Škrbinec je tudi za to. Misli, da se bodo dobili izvrstni agitatorji, njega pa menda, tako sam pravi, z mestnim odborništvom ne bodo silili. (Tudi mi tako mislimo! Opazka uredništva.) Gospoda Klein in Dežman pa priporočata disciplino in sležnost z narodno stranko A. g. Regali opomni, da ga ne briga narednost, mestni odbor da ni spolnil svoje obljube. Sklenilo se ni nič o tej zadevi, menda ker je grozdje kisló, kajti g. Regali je opomnil, da so obrtniki preveč raztreseni po volilnih razredih in je v tretjem razredu tudi veliko uradnikov, malih hišnih posestnikov in trgovskih pomočnikov. Konečno se je še g. mesarski mojster Košenina pritoževal, da mnogo malih mesarjev kolje in prodaja meso brez postavne pravice. Predsednik Klein objubi, da bode na dotičnem mestu o tem poizvedoval, na kar se zbor ob 3. uri sklene.

— (Ogenj.) Včeraj ob 1/2 12. uri dopolodne unel se je dimnik v Schreyerjevi hiši, kjer je kavarna Valvazor. Požarna bramba pod načelništvom gosp. A. Ahčina bila je takoj na mestu in se je ogenj v kratkem času udušil. Občinstva zbralo se je na bregovih na tisoče.

— (Okrajni odbor.) Vsled zadnje volitve je v okrajnem odboru pri sv. Lenartu v Slov. goricah načelnik g. Peter Mesarec, veleposestnik pri sv. Juriji, njegov namestnik pa je g. Anton Vogrin, veleposestnik v Spodnjem Porčiči. V odboru pa so g. Matija Polič, veleposestnik pri sv. Lenartu, za veleposestvo, g. J. Vračko, krčmar pri sv. Trojici, za trga in za kmetsko posestvo g. dr. K. Wenger, c. kr. okr. sodnik pri sv. Lenartu, g. K. Pečovnik, posestnik v Gočovi, Karl Murko, posestnik v Biši in pa zgorenji, g. Anton Vogrin, ki je namestnik načelnika.

— (V novi cestni odbor za Tolminski okraj) v Tolminu so voljeni sledeči odborniki: Josip Devetak, župan v Tolminu; Kadenaro, župan v Berginji; Kranjec, župan v Dreženci; Kunc, župan v Smasteh; Medvež, župan na Livku; Brišar, župan na Grahovem; Mrak, župan na Pečinah. 27. volilcev iz županij Koborid, Idersko, Volče in Sv. Lucija ni volilo.

— (Akad. društvo „Triglav“) ima svoje VII. redno zborovanje v sredo dne 9. t. m. v gostilni Hotel „gold. Ross“, Mariahilferstrasse in si-

cer ob 1/8. uri zvečer. — Dnevni red: I. Čitanje zapisnika. — II. Kritika o predavanji gosp. stud. phil. Fr. Gestrina: „Odlomek epične pesni“. — III. Slučajnosti. — Gosti dobro došli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 7. marca. Ogerska delegacija je konečno dovolila vojaški kredit.

Budimpešta 7. marca. Avstrijske delegaciji izrekel je grof Kalnoky, ko se je konstatovala jednoglasnost sklepov obeh delegacij, po naročilu cesarjevem cesarsko zahvalo za patrijotično slogo in požrtvovalnost, v imenu vlade pa se zahvalil za zaupanje. Predsednik je v končnem govoru poudarjal, da je glasovanje, kot inpozantna jednoglasna izjava, bistveno pripomoglo brambi in varnosti države ter povzdignilo njeno veljavo in povečalo upanje, da se ohrani mir. Pri tem se zanašamo pred vsem na modrost in očetovsko skrb cesarja. Po trikratnem hoch-klicu na cesarja se je delegacija zaključila.

Sofija 7. marca. Uradno se javlja, da je včeraj zjutraj v Ruščuku osem obsojenih častnikov bilo usmrtenih. Thielmanna reklamacije imele so uspeh samo glede kapitana Bolmanna, ki je ruski podanik. Bolmanna izročili so nemškemu konzulatu. Glede drugih šestih častnikov, od katerih sta dva že ustreljena, konstatovala vlada, da so se sami priznali za Bolgare. Glede drugih obsojencev, civilnih in vojaških, pa bode vlada menda milostno ravnala. Posebno vojaki se bodo pomilostili. Vest o ustanku v Trnovem neosnovana.

Peterburg 5. marca. „Praviteljstvenij Vestnik“ imenuje vojaški ustanek v Silistriji vratolomno, po opravičeni nevolji izseljenih častnikov in njih somišljenikov izvano podjetje ter pravi, da vlada še ni izgubila upanja, da se zopet povrnejo redne razmere. Ruska vlada bode v bolgarskem vprašanju ravnala se po dosedanjem načinu.

Berolin 5. marca. Wolffov „bureau“ javlja iz Sofije: Vojaški ustanek v Ruščuku udušen. Prizadeti častniki ali ubiti, ali pa ujeti, Mej težko ranjenimi ustaši polkovnik Filov in poveljnik Uzunov.

Berolin 5. marca. V novem državnem zboru je 221 pristašev, 176 pa nasprotnikov septennata.

Sofija 4. marca. Vlada prišla na sled obširni zaroti in so vsled tega zaprli Canova, Karavelova, Nikoforova, Rizova, Sarafova in še več drugih civilnih oseb in častnikov.

Gjurgjevo 4. marca. „Agence Havas“ javlja: Ustanek v Ruščuku uprizoril je batalion ženijcev. Pehota in milica sta ustaše premagali. Slednji ubežali so na Rumunsko. Kakih deset ustašev ustreljenih. Zagotavlja se, da je v Trnovem in po drugih krajih buknil ustanek in da je Trnovo v ustaških rokah. Telegraf mej Sofijo in deželo je prerezan. Anarhija se širi po vsej Bolgariji.

Berolin 4. marca. Predsednikom državnemu zboru izvoljen Wedell, prvim podpredsednikom Buhl, drugim Unruh. Prihodnja seja v ponedeljek. Na dnevnem redu vojaška predloga.

Razne vesti.

* (Zdravništvo na Dunaji.) Po podatkih mestnega magistrata sta na Dunaji 902 zdravnikov (doktorja), 43 ranocelnikov in 33 živinozdravnikov.

* (Boulanger kandidat za nemški državni zbor.) Pariški list „Le Pays“ pripoveduje, da je francoski vojni minister general Boulanger v nekem alzaškem mestu bil postavljen kot kandidat za nemški državni zbor in da je dobil 307 glasov.

* (Vojno ščuvanje v nemških šolah.) Mlada hčerka Frankobrodskega uradnika prišla je iz šole in je rekla svoji materi: „Ako bode vojna, bodo Francozi nam glave porezali in ž njimi lepšali Lipe (ime ceste).“ Ko je mati hčerko vprašala, kje je to zvedela, povedala je, da je učitelj otrokom pripovedoval v šoli, da bode vojna, ter se bodo Francozi strašno maščevali. Stariše bodo morili in otrokom rezali glave, ter jih po Lipah obešali. Tudi drugi otroci so potrdili, da je učitelj res to v šoli pripovedoval. To poročila „Frankfurter Zeitung“.

* (Nesrečna Nizza.) Grozoviti potres, ki je pred malo dnevi opustošil in poškodoval toliko mest ob Sredozemskem morju, spomina nas, da je baš Nizzo skozi štiri leta vsakokrat ob istem letnem času zadela huda nesreča. Pred štirimi leti v

noči mej 3. in 4. aprilom uničil je požar kazino in napravil več milijonov škode. Drugo leto pogorelo je na pustni ponedeljek gledališče in zgorelo blizu 300 oseb. Lansko leto o pustu bila je grozna nezgoda na železnici mej Nizzo in Mentono, letos pa na pepelnico jutro strašni potres! Kaj nam prinese bodoče leto? vprašajo se ljudje malosrčno. Dal Bog, da kaj dobrega.

Rojaki pozor!

Dne 8. listopada t. l. bo se izpolnilo 70 let, kar se nam je porodil učenjak in pisatelj, kakeršnih imamo Slovenci malo peščico; namreč dični starina Davorin Trstenjak. V prvi številki letošnjega „Slovana“ čitamo te-le besede: „Prihodnje leto praznuje velezasluženi naš pisatelj g. Davorin Trstenjak svojo književno petdesetletnico in zajedno sedemdesetletnico svojega življenja. Slovan bode tedaj predočil slavnega jubilarja čitateljem v lepi sliki i v korenito sestavljenem životopisu iz peresa g. Andreja Fekonje“. To je istinito lep in hvalevreden namen. Ali to bo le za čitajoče slovensko občinstvo, a kaj bo to koristilo priprostemu ljudstvu, na katero imajo take svečanosti mogočen upliv? Davorin Trstenjak je zraven Miklošiča in pokojnega Cafa najučenejši Slovenec, katerim je tekla zibelka mej Muro in Dravo, mož trudeč se neumorno od rane mladosti do sive starosti za blagor in napredek ubogega slovenskega naroda; mož, katerega ne spoštujejo samo njegovi omikani rojaki, ampak katerega čislajo vsi učeni Slovani, katerega — kakor nekaj Kopitarja — pozna Evropa. Pristojno je tedaj, da on praznuje petdesetletnico svojega književnega delovanja in sedemdesetletnico svojega življenja. Ali, ako jo bo praznoval v zatišji na svojem skromnem domu mej izbranimi pisatelji, kamor mu bodo prihajale brzozjavne častitke, od katerih bo gotovo v prvi vrsti čestitka od njegovega prijatelja, prevzvišenega vladike Josipa Jurija Strossmayerja, te uzorne dike jugoslovanske, bode li to giedal prosti narod, za katerega se on trudi že toliko let, sè svojimi očmi? Bode li se on veselil in naslajeval sè slavljenjem? Gotovo ne. Rojaki! l. 1867. smo na Štajerskem pri Veliki nedelji proslavljali pokojnega zgodovinopisca Krampeljna; leta 1880. vršila se je v čast pokojnemu slavnemu pesniku Stanku Vrazu, katerega učenec je bil Davorin Trstenjak, na njegovem rojstnem domu v Cerovci pri Svetinjah sijajna veselica; l. 1881. smo slavili na rojstnem domu v Središči pesnika Štefana Modrinjaka, a l. 1883. smo na trgu v Ljutomeru sijajno obhajali sedemdesetletnico „velikana učenosti“ viteza dr. Miklošiča. Ne bi li tedaj bilo tudi primerno, da bi letošnje leto v jesen priredili dostojno veselico v čast g. Davorinu Trstenjaku pri sv. Juriji na Ščavnici? Sv. Jurij na Ščavnici je jedna izmej največjih župnij, kar jih ima labodska vladikovina, ali ondi je po nekaterih vesnicah, kakor tudi v okolici, glede narodne zavednosti hlad, gledé ljubezni do lastnega jezika mraz, gledé rodoljubja led. Nasledki g. Davorinu Trstenjaku v njegovem rojstnem kraju v čast osnove veselice bi bili kakor solnčni žarki, ki bi vsaj nekoliko pregnali ta hlad, mraz in led! Na noge tedaj, vrli odborniki Ljutomerške, Ormoške, Ptujске, Mariborske itd. Čitalnice, zložite se in osnujte našemu dičnemu rojaku v čast dostojno sijajno veselico. Dal Bog, da bi te besede našle odmev v vseh rodoljubnih, za vse, kar je dobro, koristno in lepo vnetih srcih!

B. Fl. . . . . č

prinaša v 5. številki sledečo vsebino: I. Fr. Gestrin: V gozdu (pesem). — II. Ant. Funtek: V starem gradu (pesmi). — III. Ant. Funtek: Iz spominov mlade žene. V. — IV. J. T.: Iz neba me gleda dete ljubo (pesem). — V. Ivan Trdina: Hrvaški spomini. (Dalje.) — VI. Belokranjske narodne pesmi. (V Adleščih zapisal Š.) — VII. Dr. Fran. Celestin: Josip Stritar (Boris Miran). (Dalje.) — VIII. Pogled po slovanskem svetu: 1. Slovenske dežele. 2. Književnost. 3. Ostali slovanski svet. — SLIKE: I. Potna črtica iz Slavonije. II. Dogovor Miriditov s Črnogorci. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

Poslano.

„AZIENDA“.

V seji dne 28. februarja je sklenil upravni odbor družbe, premeniti veljavne zavarovalne pogoje tako, da društvo raztegne svoje zavarovanje tudi na vojno nevarnost, ako zavarovanec tako želi, in sicer na podlagi v posebnih pravilih navedenih določb.

Hkratu so se vsprejela ta pravila. Zavarovance razločujejo v take, ki so prostovoljno ali po poklici vojaki, in take, ki le izvršujejo splošno brambeno dolžnost. Prvej kategoriji dovoljuje se vojno zavarovanje, ako se doplača 5% kapitalistična dostavna premija za vsako leto vojne nevarnosti; zavarovanci druge kategorije doplačajo zmerno letno doklado k normalnej premiji, pa se raztegne zavarovanje na nevarnost vseh vojn, ki se bodo začele, dokler jih veže vojaška dolžnost. Ta doklada se ravna po starosti zavarovanca, in sicer se menja od 5 od tisoč za 20letne do 2 od tisoč za 42letne zavarovance in znaša za starostne razrede od 20 do 37 let poprek po 3 od tisoč za vsako zavarovalno leto. Premija se pomajša za obe kategoriji potem, kolikor se naraste premijna rezerva in se more plačevati tudi v krajših nego letnih in mesečnih obrokih.

Što določbo je družba toliko dovolila, kakor se še dozda nikdar ni, in vojno zavarovanje tako uredila, da se vsak njenih zavarovancev lahko zavaruje še za vojno brez občutljivih žrtev.

Zastop družbe za Kranjsko, Koroško in Primorako je v Ljubljani, Slonove ulice št. 52, in ga vodi gospod Josip Prosenec.

To zastopstvo daje dosedanjim zavarovancem in drugim, ki se žele zavarovati, pisмено in ustno pojasnila o vojnem zavarovanju in vsprej ma dotična zavarovanja.

Loterijske srečke 5. marca.

Na Dunaji: 74, 86, 5, 38, 9.
V Gradci: 20, 21, 85, 78, 40.

Tujci:

4. marca.

Pri rojstnem: Baron Schwegel z Dunaja. — Taussig iz Linca. — Mayer z Dunaja. — pl. Gregor o iz Trsta — Santarelli, Amberger z Dunaja.

Pri smrti: Dr. Gintl, Pabst z Dunaja — Windt iz Prage. — Spitz z Dunaja — Stritof iz Trsta. — Weiss, Horowitz z Dunaja.

Umri so v Ljubljani:

3. marca: Ferdo Malahowski, bivši izdelovalec orgel, 74 let, Karlovska cesta št. 7, za mrtvoudom. — Josip Zorc, delavec, sin, 18 dni, Tržaška cesta št. 24, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

2. marca: Jovana Jager, posestnikova hči, 19 l. t., za rakom. — Anton Novak, delavec, 37 let, za jetiko.

3. marca: Apolonija Koman, posestnikova žena, 60 let, za oslabljenjem moči — Jožef Kušar, posestnikov sin, 19 let, za telesno poškodbo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 5. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 31	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 04	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 39	Jajca, jedno	2
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Govoje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Telečje	58
Koruza,	4 87	Svinjsko	60
Krompir,	3 08	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec	55
Grah,	11	Golob	22
Pižol,	11	Seno, 100 kilo	3 08
Maslo, kgr.	1	Slama,	3 08
Mast,	68	Drva, trda, 4 metr.	6
Špeh frišen,	60	„ mehka, „	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močkrina v mm.
4. marca.	7. zjutraj	743.96 mm.	- 2.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	742.40 mm.	9.0° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	742.32 mm.	2.0° C	sl. zah.	jas.	
5. marca.	7. zjutraj	741.00 mm.	- 3.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.86 mm.	7.2° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	736.68 mm.	2.6° C	sl. jz.	d. jas.	
6. marca.	7. zjutraj	738.01 mm.	- 1.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	738.04 mm.	6.6° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	739.37 mm.	3.4° C	sl. jvz.	obl.	

Srednja temperatura 2.8°, 2.1° in 2.8°, za 0.5° nad, za 0.4° pod in 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.10	78.20
Srebrna renta	79.80	79.60
Zlata renta	108.75	109.70
5% marcna renta	96.10	95.95
Akcije narodne banke	850.—	846.—
Kreditne akcije	273.60	274.20
London	128.30	128.45
Srebro	—	—
Napol.	10.14 1/2	10.15
C kr. cekini	6.03	6.03
Nemške marke	62.80	62.85

4% državne srečke iz l. 1854	25 gld.	125 gld.	70 kr.
1% državne srečke iz l. 1864	100	163	50
Ogerska zlatna renta 4%		95	85
Ogerska papirna renta		86	10
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	105		50
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	114		100
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100		
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	174	
Kreditne srečke	10	18	20
Rudolfove srečke	120	103	
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld.	209	
Tramway-društ. velj.			

Zahvala.

Za skazano sočutje mej boleznijo in ob smrti, kakor tudi za darovane lepe vence, za obilno spremstvo pri pogrebu našega nepozabljivega, pre-rano umrlega soproga, oziroma očeta, gospoda

IVANA M. PIRCA,

hišnega posestnika in umir. uradnika c. kr. priv. južne železnice,

izrekamo vsem prijateljem in znancem, posebno gospodom uradnikom c. kr. priv. južne železnice, svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, v dan 5. marca 1887.

(144) Žalujoča rodbina.

Poslano.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
I kas izkušna lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Zemljišče,

obsegajoče 18 oral zemlje, s hišo in hlevom, v Tolmačevem, in jedna parcela na Ljubljanskem barji proda se iz proste roke. Kupnina se sme tudi plačati v dveh ali treh obrokih. — Kaj več pove lastnica **Cecilija Kucler** v Tolmačevem št. 19. (145-1)

Dobro ohranjen, stoječ

parni stroj

s petimi do šestimi konjskimi silami
proda se po ceni. (146-1)

Kaj več pove: **Fran Mally**, strojarja v Ljubljani.

Dobro ohranjena

okna in vrata

se po ceni prodajo pri (147-1)
Rudolfu Kirbischi, Kongresni trg št. 8.

Razglas.

Ker so v koledarjih za 1887. leto napačni dnevi zaznamovani za letne in živinske sejme v Dobovi, okraj Brežice, na Štajerskem, naznanjamo s tem, da so v Dobovi letni in živinski sejni nastopne dni:

Dne 31. januarja vsakega leta,
" 26. marca " "
" 25. aprila " "
" 15. julija " "
" 15. septembra " "
" 9. decembra " "

Ako bi bila dotični dan nedelja ali praznik, je sejm v prvi sledeči delavnik.

Županstvo v Velikem Obreži,
dné 3. februarja 1887.

(122-3) Zupan: **Andrej Kreačič.**

Kri čistilne kroglice

so se vselej silajno osvedočile pri zabasanji človeka telesa s svežim, navalu krvi, otrpanih uših, skrajnem žledoci, pomembnejši slinisti do jedi, jednih in običnih boleznih, in prazgelo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proklamirana sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., eden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (748-17)

LEKARNA TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Služba.

Dosluzen podčastnik, a i paznik, ki je že služil v kaki tovarni, neomadeževanega značaja, dobi mesto v tovarni na Kranjskem — Nekaj spretnosti v risanju bi se želelo. — Znanje slovenskega jezika se zahteva. — Lastno-ročno pisane ponudbe vsprejema pod V. 300 upravnništvo tega lista. (119-3)

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejema **dobra in jaka priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stane plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-10)

Hiša,

pripravna za prodajalnico, ostilnico in obrtnijo, proda se iz proste roke in po nizki ceni na Dunajski cesti v **Krašnji blizu Lukavice**. Hiša je v dve nadstropji in z opeko krita ter ima 7 sob, kuhinjo in klet za vino; zraven je dvojni hlev, 4 štanti kozolca, njiva, gozd in dva vrta za cvetlice in salato. — Cena se izve pri

(125-2) **G. Ferlič-i v Krašnji št. 22.**

Kisla voda, kopalisce Radence
s svojo jako obilo „natio-lithion-kisline“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisli „Lithion“ pri protinu najboljša in najgotovjeje zdravilo.
Vsled obilnega ogljenokisljika, natrona, lithiona je radvanska kisljaka voda kot specifikum pri: protinu, kamnjih v žledoci, mehurnji, ledvicah, slati žili, bramorici, bratoru, zlatenici, žledodnih boleznih, kataru. Kopalji, stanovanja, restavracija cenó.
Zaloga: **F. Planža** v Ljubljani, **P. Söllinger** via goppa v Trstu, **A. Mazzoli** v Gorici, **Dr. Ernst Kumpf**, lekar v Beljaku, v Celji in Mariboru in vsaki specerijski trgovini.

V Calumetu v Severnej Ameriki
dné 25. junija 1887.

Blagorodni, plemeniti gosp. TRNKOCZY,

lekar poleg rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam, da sem prejel Vašo pošiljatev domačih zdravil, kakeršne Vi napravljate, v svojo največjo zadovoljnost. Prosim Vas tedaj še jedenkrat, po pošti poslati naslednjih izvirno uplivačih domačih zdravil ter Vam hkrati pošljem 9 dolarjev (nad 20 gld. av velj.) za poplačilo stroškov. Vzlic precejšnjih voznih stroškov se ne ustrašim naročiti Vaših jako razširjenih domačih zdravil iz **Calumeta, Michigan, v Severnej Ameriki**, ker jih moji tukišnji rojaki po pravici močno zahtevajo. Ostanem Vam udani

Josip Schneller,
v Calumetu, Michigan, Sev. Ameriki.

5 dvanajstorič **Marijacejskih kapljic za žledoc**, proti žledodčevim boleznim itd., 1 steklenica 20 kr.
5 zavitkov **kri čistilnih kroglic**, 1 škatljica 21 kr.
1 dvanajstorič **cvetá soper trganje po dr. Mallé-i**, proti protinu, revmatizmu itd., 1 steklenica 50 kr.
1 dvanajstorič **sokú kranjskih p'aniških zelišč** s podosornokislim apnom in železom pomešanega, proti plućnim boleznim, kašlju in hripavosti, 1 steklenica 56 kr.
P. n.

Jednakih zahvalnih pisem in naročil za domača zdravila **lekarne TRNKOCZY**, zraven rotovža v Ljubljani, došlo je poslednji iz vseh držav kontinenta, na stotine iz kronovin Avstro-Ogerske in sicer od zdravnikov, lekarjev, živinozdravnikov, duhovnikov itd. itd. (792-20)

CACAO
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856-73)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

HARMONIKA

na pet vrst in s petimi moiglas, doneča, kakor do sedaj še nobene ni bilo, proda se po pravi primerno nizki ceni. — Več o tem pove **F. Vodišek v Ljubljani, Poljan-ska cesta št. 25.** (126-2)

Takoj se daje v najem

krčma „Čret“,

spadajoča k Lupinjaku, ležeča ob glavnej cesti mej **Rogatec** in **Krapino**, s prodajalnico (kovačijo) in z vsemi zemljišči vred na 3 ali 6 let. — Natančneje se poizve pri **Petru Lončarek-u**, najemniku **Lupinjaka**, pošta **Rogatec**. (131-3)

Mokarija.

Dobro preskrbljena mokarija na jako dobro obiskovanem mestu **odda se takoj ali o sv. Juriji v najem**. — Ponudbam odgovarja iz uljudnosti upravnništvo „Slovenskega Naroda“. (115-3)

Gospod GABRIJEL PICCOLI v Ljubljani.

Moj sin bolehal je dva leti vsled bolečin v žledoci, na slabem prebavljenju, vetrovih in zelo močnem krči.

Zaradi neprestane nerednosti v prebavi in reji shujša je neznan in postal ves zbeگان.

Ni Vas treba zagotavljati, da sem vsa sredstva, ki nam jih medicinska naša veda zadaje, poskusil, in da tudi raznovrstnih rudninskih vodá nesem pozabil; ali žal, da učinek vseh poskusih niti olajšujoč ni bil.

Naposled pride mi na misel Vaša toliko čislana **žledočeva esenca** in pribežim še v njeno zavetje, nadejaje se le še od nje rešitve. — In nesem se varal! — Izšlo je tako nepričakovano dobro, da je moj sin, dasi je komaj 6 flašic te esence použil, čutil se takoj vsega spremenjenega in popustilo ga je vse preje nezanosno trpljenje; — zagotavljam Vas, ta ozdravitev dozdavala se mi je kakor kak čudež.

Ne morem biti toli nehvaležen, da ne bi po tako očividno sijajnem uspehu vsakteremu, ki trpi na slabem prebavljenju, hemeroidih in sličnih boleznih, Vašo žledočevo esenco prav gorko ne priporočal.

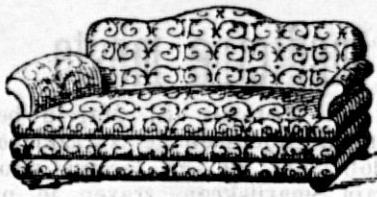
Pooblaščajem Vas tudi, da to spričalo moje hvaležnosti razglasite in to kot zahvalo velezaslužnemu možu, ki je iznašel tako izvrstno sredstvo in lek, kojega ni mogoče dovelj prehaliti.

Vas udano pozdravlja
Dr. Leon Levi,
dosluž. zdravnik.

V Trstu, 14. februarja 1887. (112-3)

Dunajski, originalni, pristni
TRPOTČEV
izvleček s (podosornokislino)
apnom-železom,
kateri izdeluje samo lekar **Victor pl. Trnkoczy,**
lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.
Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začenjajoči se sušici (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluč, bluvanju krvi pomaga izvlečkovo apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zapne). — Proti pomankanju krvi, bledici, slabosti, škrofeljnim pomaga vlepilno kri delujoče železo. — Kašel, hripavost, katar, zasliženje, težko sapo olajša, ozdravi in odpravi trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovjeje zdravilo za vse prsne in
plučne bolezni.
Pozor!
Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi z apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.
Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarne na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavitku varstveni znak, ki sta tu zraven (trpotčeva rastlina in sv. Francišek). Originalna cena gld. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je: **Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113,** (kamor naj se pošiljajo pismene naročbe).
Zaloga pri gosp. lekarju **U. pl. Trnkoczy-ju** v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijah njih mest. (854-23)

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavljam sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gl.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, vzorec blaga franco. Goraja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vas v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-12)

Semena

velikanske pese, detelje, raznih trav in sočivja

najboljše vrste prodaja sveža (141-1)

PETER LASSNIK v LJUBLJANI.

Umetne (41-13)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombevanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

V zalogi klobukov

ANTON KREJČI,

na Kongresnem trgu, na voglu Gledaliških ulic, se dobé najcenejši in najnovejši

klobuki

za gospode in dečke, kakor tudi

civilne in vojaške kape

v bogati izberi in po nizkih cenah. (199-52)

Podpisani kupčijski vrtnar v Smoletovj hiši na Marije Terezije cesti št. 1 zahvaljuje se za do sedaj skazano mu zaupanje in prijazni obisk in si usoja hkrati naznaniti, da je zaradi večje priročnosti p. n. občinstva vzel v najem

v Slonovih ulicah, v Perlesovej

hiši št. 9, štacuno,

kjer vsprejema naročila na različne

grobne vence in šopke

(bukete), prve s trakovi ali brez trakov, z napisom ali brez napisa.

Tudi se vedno dobé pri njem vsakovrstne eksotične in domače ovetke in semena, sploh vse v njegovo obrt spadajoče stvari.

Postrežba je kar mogoče hitra in cena nizka.

Z veseloštopovanjem

(123-3) **LEOPOLD BARTULINI.**

Marijacejske kapljice

za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo!

Opozarjamo, da se te istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (685-22)

Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. Šišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halley, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mlovrh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdjem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . . . 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti **JOSIP STRASSER**, Nasproti kolodvoru, v Inšpruku na Tirolskem kolodvoru.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnarodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104-5)

Rotterdam in Amsterdam } vozijo vsako nedeljo } prekrasni parniki od ces. kr. avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Dve novi kočiji

se prodasti po nizki ceni (140-1)

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti števil. 6.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

spediterji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (554-32)

ŽELODČEVA ESENCA
lekarna Piccoli-ja
v Ljubljani

prodaja se v malih steklenicah, kojim je utisneno ime nje izdelovatelja G. Piccoli, Ljubljana. Vsakej steklenici priložen je navod, kako jo rabiti, v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, ovit z različno barvenim papirnim trakom, na kojem je videti postavno zavarovana znamka (angeli, znamenje lekarne Piccolijeve). Opozarjamo pred ponarejenimi izdelki, ki so brez vsake vrednosti! — Kdor protipostavno ravna, bo ostro kaznovan.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem mestu v lekarni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji. (5-9)

Naznanilo
krčmarjem,
kavarnarjem
in trgovcem.

- Najfinejša žganje iz žita . . . . . hktl. za 18 gl.
- Najfinejša slivovka . . . . . „ 26 „
- Najfinejša droženka . . . . . „ 38 „
- Najfinejši Kuba-rum . . . . . „ 38 „
- Najfinejša rozolije vseh vrst . . . . . „ 28 „
- Naslednje pijače razpošiljajo se v hrastovih sodih z železnim obročem blizo 4 litre s poštnim povzetjem franco na vse poštne postaje v Avstriji, ne da bi prejemnik še kaj stroškov imel.
- Najfinejši čajski Rum iz Jamajke gl. 4.80.
- Najfinejši Kuba-rum . . . . . 2.90.
- Najfin. pristna Širnijska slivovka . . . . . 3.60.
- Najfinejša štajerska višnjevka . . . . . 3.80.
- Najfinejša brinjevka . . . . . 2.90.
- Najfinejši kimmeljovec . . . . . 2.60.
- Najfinejši klosterski liker (Benediktinar) . . . . . 3.80.

Esenca za želodec iz gor-skih zelišč, izvrstna zdravilna in okusna pijača proti boleznim v želodcu, kataru in krču v želodcu. 1 steklenica z navodom, kako se rabi . . . . . —.40.

Razpošilja v obloženj kakovosti

graščinska žganjarija in tovarna

Benedikta Hertl-a, (839-17)

v Konjicah na Spodnje Štajerskem.
Dobro droženko vedno kupim in sode za 4 litre v dobrem stanju za 70 kr. nazaj vzamem.

Eksportna trgovina „pri zlatem meči“ (zum gold. Schwert)

Razpošilja po post. povzetju. **BRNO.** Uzorci in ceniki zastoj.

Modri tisk 10 metr. gl. 2.40.	Satine s krajci, najnovejše za žensko poletno obleko v vseh barvah, 10 metr. gl. 3.50.	Domače platno, 1 kos 30 D. vatlov. Ia ¼ široko gl. 5.50 IIa ¼ široko gl. 4.50 IIIa ¼ široko gl. 3.—	Nanking, 1 kos 30 D. vatlov. Moder . . . . gl. 5.— Rudeč . . . . gl. 5.50	CRETONS v najlepših uzorcih. Ia 10 metrov gl. 2.60 IIa 10 metrov gl. 2.30
Damast-gradl, prokast, 1 kos 30 D. vatlov, gl. 6.50.	Poletna ogrinjala ¼ velikosti, v vseh barvah, samo dokler jih je kaj v zalogi. 1 kom. gl. 1.20.	Kavini prtíči v vseh barvah, 1 kavin prt s 6 prtíči gl. 2.— Posobne preproge, ostanek 10-12 metrov samo gl. 3.40.	Čipkasti zastori beli po 30, 40 in 60 kr. meter.	Croisé za moške gače, 1 kos 30 Dunajskih vatlov. Ia baže gl. 7.—
● Grebenasto blago, ● ki se sme prati, po najnovejših uzorcih, iz prve tovarne grebenastega blaga, pripravno za poletne moške obleke, 1 kupon 6.40 metrov dolg gl. 3. Samo dokler ga je kaj v zalogi.		Vsakovrstno blago za ženske obleke za sezono 1887 v veliki izbori vedno v zalogi.		Brnsko sukno iz priznanih Brnskih tovarn, za ogra- tače in obleke, (116-1) gl. 1.— meter in višje.

Pri naročilih za 50 gl. 4% ceneje.

Išče se popolnem zmožnega
pomočnika (komis)

za trgovino z mešanim blagom na deželi.
Ponudbe z dokazi večletnega samostalnega službovanja in z naznanilom referenc po upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Oves „Triumf“

s trijerjem popolnem očiščen dobi se pri (137-2)

Gabrijelu Jelovšku na Vrhniki

100 kilo po 10 gld.

Priporočanja vredno
za zasobnike in gostilničarje
na deželi!

Pivo v steklenicah,

eksportno pivo, ki se ne pokvari, iz pivovarne bratov Koslerjev, v zabojih po 25 in 50 steklenic.

Zalogo ima (132-1)

AL. MAYER.

Doktorja medicine mesto

v trgu Šmariji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachsteiu) na dolnjem Štajerskem je izpraznjeno. Letne plače dobi 500 gld. za lečenje siromašnih ljudi iz okraja Šmarijskega, zraven je pa še tudi dovoljno privatnega in sodnijsko-lečniškega posla ter zaslužka.

Kdor želi to službo dobiti, mora slovenski in nemški znanstveni, pa svojo lekarnico imeti.

Prošnje naj se pošljejo do 15. marca 1887 na odbor okrajnega zastopa, ki je tudi pripravljen ostale pogoje itd. naznaniti.

Odbor okraj. zastopa v Šmariji pri Jelšah, dne 12. februarja 1887.

(110-3) Načelnik: Anderluh.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-20)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

ŠIMEN KUKEC,

pivovar v Laškem (Markt Tüffer) in v Žavci pri Celji v Savinjski dolini, priporoča svoje

izvrstno, preokusno

marčno pivo

v sodčkih in steklenicah

ter zagotavlja čest. naročnikom natančno, ročno in pošteno postrežbo. (98-3)

!! Noben cilindar več ne bode počil !!

Izvrstna svetloba.

Privarovanje petroleja.

C. kr. priv. **streščasti in kroglasti cilindri**

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniški zalogi

P. KAJZEL-a.

trgovina s steklom, (556-20)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

„AZIENDA“

avstro-ogerska družba za za-avstro-ogerska družba za zavarovanje
varovanje življenja in rent. proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na DUNAJI, I., Wipplingerstrasse šte. 43.

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah:

Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmošljencem;

zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

a) proti škodam, katere napravijo požar ali strela, parne ali plinove eksplozije, ali se naredé z gašenjem, podiranjem in izpraznjenjem pri stanovanjih in gospodarskih poslopih, tovarnah, strojih, mobilijah in vsakovrstnih opravah, zalogah blaga, živini, gospodarskem orodju in zalogah;

b) proti škodam, katere napravi ogenj ali strela ob žetvi in košnji na poljskih ali travniških pridelkih v gumnih in stogih;

c) proti škodam, ki je napravi teča na poljskih pridelkih;

d) proti nevarnostim prevažanja blaga po vodi in po suhem.

Zavarovanje proti telesnim nezgodam se še ni pričelo, a se bode pravčasno naznanilo p. n. obéinstvu, kadar se prične.

Zastopstva družbe.

V Budimpešti, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v Gradci, Albrechtgasse 3; v Inostu, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v Lvovu, Marijin trg 8, nova; v Pragi, Vaclava trg 54; v Trstu, Via St. Nicolo 4; na Dunaji, I., Hohenstauffengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rade dajo pojasnila in dajo ponudbene pôle ter prospekte zastoj in vsprejemajo zavarovanja.

Zastopstvo v Ljubljani, Slonove ulice št. 52, pri JOSIPU PROSENC-i. (8-3)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zv. del sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dnij, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schütze-ja ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zaman. Nađejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem Jan Ješek v Holletch.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bjevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krvi v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuporabno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschtz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trakocz, lekar. V Postojni: Fr. Baccaroloh, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironelli, lekar; E. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Idriji: Josip Wardo, lekar. V Oglej: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirnem mojem receptu napravljenega dr. Rosovega zdravilnega balzama na jedne strani v steklo utisneno moje firmo z zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orl s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natisneno vigneto. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklonice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz moire lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in francoskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“ iz lekarne B. Fragner-ja, „pri črnem orlu“, v Pragi, št. 205-III., na konci škatljice je pa natisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanj, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščeni, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekle in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kjer očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekle se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem eso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi hlabri rast divjega mesa in ovarije pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(90-4)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.